

Fred gennem økonomisk udvikling Ugeavis 29 – 2014

Schiller Instituttets formand, Tom Gillesberg: En amerikansk revolution?

»Rusland, Kina og Indien er i gang med at etablere et tæt samarbejde, som nu også Sydamerika er ved at blive koblet på. Mens Argentina og præsident Kirchner er under angreb fra USA, så bliver hun taler på BRIKS-topmødet i Brasilien og får besøg af både den russiske og kinesiske præsident. Argentina har også fået opbakning i den nuværende konflikt med USA fra andre lande i Sydamerika, og der er kommet en støtteudtalelse fra G77 + Kina. Nationer rundt om i verden vil samarbejde. Det, der behøves, er et skifte i USA. USA er egentlig en naturlig partner til Rusland, Kina og Indien. I lighed med dem er USA et stort land, der har brug for infrastruktur og udvikling, og som har en historie af selv at sætte dagsordenen i stedet for at tage imod diktat udefra. Man handler, som man mener, er bedst for sin egen nation og befolkning. Rusland, Kina og Indien har også stadig beholdt en del af sin nationale suverænitet.«

Læs hele Tom Gillesbergs uddybende Nyhedsorientering, juli måned:

Hør de seneste politiske opdateringer på Radio Schiller: www.schillerinstitut.dk

HOVEDARTIKEL: Helga Zepp-LaRouche: Ny, retfærdig, økonomisk verdensorden opstår omkring den Nye Silkevej!

13. juli 2014 – For tiden finder der en strategisk kursændring sted blandt et stort antal stater, som til trods for de rædsler, der finder sted i Sydvestasien og Ukraine, og til trods for det forestående transatlantiske finanskrækkelse giver håb om, at menneskehedens nuværende civilisationskrise kan overvindes. Kernen i denne positive forandring er fremkomsten af en ny, økonomisk platform omkring opbygningen af den Nye Silkevej, som Kina har hævet op til at være sin udenrigspolitiske prioritet. Med henvisning til den gamle Silkevej, som for 2000 år siden under Han-dynastiet befordrede udveksling af varer, idéer og kultur og bragte gensidige fordele til alle de involverede folkeslag, har den kinesiske regering sat denne model for verdensomspændende samarbejde i en moderne form på dagsordenen. Og det drejer sig om et åbent koncept; alle stater er velkomne til at deltage og samarbejde.

Statspræsident Xi Jinping og talrige repræsentanter for regeringen har i internationale fora til stadighed understreget de principper, på hvilke opbygningen af den Nye, økonomiske Silkevejszone hviler: den gensidige fremme af udvikling, ikke-konfrontation, gensidig re-

spekt og dialog, respekt for de andres valg af samfundssystem, understøttelse af de andre staters strategiske interesser, absolut agtelse af suveræniteten og afkald på enhver form for overherredømme.

Kinas grundtanke er, at den enorme, økonomiske udvikling, med hvilken Kina siden Deng Xiaopings reformer har transformeret størstedelen af landet, også kan genskabes af andre udviklingslande, og at den nuværende fattigdom og underudvikling dermed kan besejres. Forskellige aspekter af opbygningen af Silkevejen er allerede på dagsordenen: forbindelserne langs med den historiske rute i Centralasien, den maritime Silkevej, hvortil bl.a. også bygningen af en »sekundær Panamakanal« gennem Nicaraguas territorium med kinesisk hjælp kan henregnes, det strategiske samarbejde mellem Rusland og Kina, som blev besluttet på topmødet i maj måned mellem præsident Putin og Xi Jinping. Hertil hører i princippet også ministerpræsident Li Keqiangs tilbud om, at Kina er parat til at forbinde alle afrikanske hovedstæder gennem et højhastigheds-jernbanesystem.

Det forventes, at de fem medlemsstater under BRIKS-landenes topmøde i Brasilien i denne uge ikke blot intensiverer deres samarbejde mht. Silkevejen, men at der også på diverse bilaterale og multilaterale møder mellem disse og Latinamerikas statschefer vil blive indgået aftaler om omfattende projekter og kontrakter, som i kombination vil repræsentere begyndelsen til en ny, økonomisk verdensorden. I denne forbindelse skal der oprettes en BRIKS-udviklingsbank med en startkapital på, hvad der svarer til 100 milliarder dollars, såvel som en valutareservefond, der skal beskytte de deltagende udviklingslande bedre mod udsving i valutakurserne; desuden forbereder Kina grundlæggelsen af en Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank (AIIB) med en indledningsvis grundkapital, der modsvarer 50 milliarder dollars. Målet med denne institution er også at mindske afhængigheden af dollar og at gå over til at handle i de pågældende nationale valutaer.

Hvordan skal alle disse udviklinger vurderes? I hvert fald slet ikke sådan, som det kom til udtryk i en direkte hysterisk artikel i *Die Welt* fra 7. juli, hvor den evigt bagstræberiske Johnny Erling hidsede sig op: »De superrige griber ud efter hele verden.« Forfatteren, som endnu er helt forudindtaget i den gamle, geopolitiske tankegang, ser i alle Kinas bestræbelser en tilbagevenden til principperne i FN-charteret om internationale relationer, men ser samtidig også i fremstillingen af en fremtidsvision for udviklingslandene udelukkende et kinesisk forsøg på at overtage hele verden. Det er imidlertid netop, hvad det ikke er.

For samtidig præsenterede Kina på den »6. strategiske og økonomiske, kinesisk-amerikanske dialog«, en todages konference i Beijing, også en »Ny model for relationerne mellem store stater.« Parallelt blev principperne for dette nye koncept præsenteret på et seminar af Centret for Strategiske og internationale Studier (CSIS) i Washington af en delegation af højtplacerede personer fra det kinesiske Udenrigsministerium. Zha Peixin, udenrigspolitisk rådgiver, forklarede de grundlæggende idéer, som er identiske med de idéer, på hvis grundlag Kina vil opbygge Silkevejen, og understregede, at gode og stabile relationer mellem Kina og USA yderligere repræsenterer et anker for stabilitet i hele verden, og at begge stater har en fælles skæbne og et fælles ansvar.

Desværre kunne de fleste af deltagerne heller ikke her frigøre sig fra gamle, geopolitiske tankegange og ville kun diskutere territoriale uoverensstemmelser i Stillehavsområdet og Det kinesiske Hav, et tema, omkring hvilket CSIS endda under et separat arrangement organiserede et krigsspil med fordelte roller.

I sit lykønskingsbudskab til den 4. juli understregede Ruslands præsident Putin over for den amerikanske præsident Obama i samme ånd som Kina sit håb om, at relationerne mellem Rusland og USA, som er forbundet med hinanden gennem en rig historie, trods de aktuelle uoverensstemmelser og vanskeligheder også fremover ville opleve en succesrig udvikling på et pragmatisk og ligebeholdt grundlag. Begge nationer bærer et særligt ansvar for den internationale stabilitet og sikkerhed. I betragtning af den kendsgerning, at det russiske militær har betegnet den amerikanske understøttelse af de farvede revolutioner i Ukraine, Georgien og andre tidligere stater som ikke-erklærede, men faktiske krigshandlinger, og i betragtning af den aktive, amerikanske understøttelse af de krigsforbrydelser, som Kiev-regeringen har begået over for sin egen befolkning i Østukraine, er den tålmodighed, med hvilken Putin fastholder sin politik til forhindring af krig, forbløffende.

Hvor står Tyskland?

Og hvor placerer dette Tyskland i forbindelse med den nævnte strategiske kursændring? Den kinesiske regering rullede den røde løber ud for forbundskansler Merkel ved hendes seneste statsbesøg i Kina og tilskriver forholdet til Tyskland den største betydning i Europa. Ved siden af omfattende, økonomiske samarbejdsaftaler udråbte Xi Jinping 2015 til året for tysk-kinesisk innovation.

I betragtning af den fremtrædende betydning, som Kina har for den tyske økonomi, og dermed den tyske befolknings velstand, er det imidlertid betegnende for den rolle, som de ensrettede medier i Tyskland spiller, at de kinesiske firmaer må beklage sig over den kinesisk-fjendtlige rapportering. Og fru Merkel kunne heller ikke lade være med at tale om spørgsmålet om menneskerettigheder og den angiveligt så succesrige energioplægning i Tyskland. For det første har Kina jo nok gjort mere end noget andet land for menneskerettighederne, idet de har befriet skønmæssigt 700 millioner mennesker fra bitter fattigdom og hjulpet dem til en god levestandard, og for det andet burde fru Merkel ikke igen tage ordet

menneskerettigheder i sin mund, så længe hendes regering understøtter en regering i Kiev, som er gennemtvunget af nazister, og så længe hendes regering tier om forbrydelserne i Odessa og Østukraine, og fuldstændigt tier om de krænkelser af menneskerettighederne, som den af hende understøttede Trojka begår i Grækenland, Italien, Spanien og Portugal. Tyskland, såvel som de andre europæiske stater, befinder sig i krydsilden af den forandrende dynamik i verden, og landet må nu tage det noget uvante skridt at gennemtvunge sin egen interesse, som det kun kan virkeliggøre, hvis det genopnår sin suverænit. Det kan det kun under de rammebetingelser, som den allerede skitserede kinesiske politik for den Nye Silkevej tilbyder.

Et mini-baby-skridt i den rigtige retning af suveræniteten var den nu stedfundne udvisning af CIA-chefen, som imidlertid må følges op af uopsættelige, substantielle skridt til beskyttelse af befolkningen imod totalovervågning fra NSA, GCHQ og BND, hvis fru Merkels embedsed skal være blot det papir værd, som den er skrevet på.

Verden brænder mange steder. I Ukraine, i Gazastriben, i Irak og Syrien, i flere afrikanske lande og andetsteds bliver mennesker i tusindvis myrdet uden, at det »vestlige værdifællesskab« anser det for nødvendigt at nævne de skyldige ved navn eller forhindre deres gerninger.

Den nye, økonomiske verdensorden, som er ved at opstå gennem Kinas Nye Silkevejspolitik, er et virkeligt alternativ, som er indbegrebet af Tysklands interesse, og i hvilket USA forhåbentlig også vil deltage i fremtiden, hvis det vil forlade den imperialistiske politik på grundlag af det særlige, anglo-amerikanske forhold og atter vende tilbage til sin identitet som republik og forfatningsstat. Det er der håb om.

GLASS-STEAGALL, IKKE EU-FASCISME!

Glass/Steagall bankopdeling

Nyt kreditsystem

Infrastruktur-Fusionsøkonomi

Få hele Schiller Instituttets udførlige trepunktsprogram for en økonomisk genrejsning i Danmark:

<http://schillerinstitut.dk/drupal/system/files/KA16.pdf>

KOM TIL POLITISK ORIENTERINGSMØDE:

Torsdag 17. juli kl. 19.00

**Schiller Instituttets kontor,
Sankt Knuds Vej 11, kld. tv.,
1903 Frederiksberg C.**

Tlf.: 35 43 00 33; mobil: 51 21 72 06

Eller vær med via Google Hangouts

Kontakt Aarhus:

Janus Kramer: 28 51 87 50

Hans Schultz: 60 16 40 96

Tag Ansvar! Vær en Nationsbygger!